

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

သက်လုံ
တောက်နှင့်အညှိနေထိုင်ရေး

ဒုတိယအကြိမ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥုံ မုနိ မုနိ မဟာမုနိ သျှာကျ ပုနေယေ ဆွာဟာ။

ပထမအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်း အမှာ

ဤစာအုပ်ပါ စာစုမှာ ဓမ္မရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ် ဦးဆန်းလွင်က ကျွန်ုပ်အား တာဝန်ပေး ရေးစေ၍

ရေးခဲ့သော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အားလုံးမှာ ဂန္ထလရာဇ်တိုင်း တရုတ်ပြည်မှ အကြောင်းအရာ တွေချည်း ဖြစ်ပါ၏။

"တောက်နှင့်အညီ နေထိုင်ရေး"ဆောင်းပါးစဉ်ကို ရေးသားတင်ဆက်နေခိုက်တွင် စာရေးဆရာမ သီရိက ဤသို့ ပြောလာသည်။ ။

"ဆရာရေ ... တောက်ကို လူငယ်တွေ သိပ်သဘောကျနေတယ်။ တော်တော်ကို စိတ်ဝင်စား နေကြတယ်"

သူက ဤသို့ ပြောလိုက်မှ ကျွန်ုပ် တွေးမိသွား၏။

မူလကျမ်းရင်းဖြစ်သော "တောက်တယ်ကျင်း" ကို ကျွန်ုပ်သည် "စေ့ထားသောတံခါးများ" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ဘာသာပြန်ချက် သက်သက်သာမဟုတ်ဘဲ ဉာဏ်နုသူတို့ အထောက်အကူဖြစ်စေရန် ကျွန်ုပ်က အကျယ်ချဲ့ ဖွင့်ဆိုရေးသားခဲ့သည်။ ။

ယခု ဖော်ပြသော "တောက်နှင့်အညီနေထိုင်ရေး" ဟူသည် ထိုကျမ်း၏ ကောက်နုတ်ချက်ကလေးသာ ဖြစ်၏။ ထိုကျမ်းကို မဖတ်ဖူးသေးသူများ အတွက်သော်ကား အထူးပင် သင့်လျော်လှသည် ။ ဖတ်ပြီးသူများ ပင် ဤစာစုကို ဖတ်သော် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ အရသာထူးကို ခံစားရမည်မှာ မလွဲပါ။

ကျွန်ုပ် ငေးမောသွားရခြင်းကား "ဪ ... တောက်တယ်ကျင်းကို ငါဘာသာပြန်ဆိုတင်ပြခဲ့တာ တောင် နှစ်ပေါင်းအစိတ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ ကော" ဟူ၍ တွေးမိသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည် ။ ခေတ်အဆက်ဆက်ပင် ဖတ်ရှုသင့်သောစာစုကို ယခု ခေတ်ကျော်နေပြီးမှ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြရ သည် တကား။

ဆရာဦးဆန်းလွင်က ပြန်လည်ရေးသားခိုင်းခြင်းအတွက်လည်း ကျွန်ုပ်ကျေးဇူးတင်ရသည် ။ လေးနက်၍ အဖိုးတန်လှသော အတွေးအခေါ် များ သည် မပျောက်ပျက်သင့်ချေ။ မျိုးဆက်တိုင်းကပင် ဖတ်ရှုနေသင့်၏ ။ သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်မှ ပြန်လည်စုစည်း၍ လုံးချင်းအဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းကား လိုနေသောကွက်လပ်ကို ဖြည့် တင်းပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည် ။ ကျွန်ုပ် များ စွာ ကျေးဇူးတင်ရ ပါ၏။

ဗဟိယန်ခရီးစဉ်ကမူ အတွေးအခေါ်ဖော်ပြချက်မဟုတ်ပါ။ ရှေးခေတ်က ပညာရှင်များ သည် အဘယ်မျှပင် ပညာကိုမက်မောပြီး ပင်ပန်း ခံရှာဖွေကြသည် ကို ယခုခေတ်လူများ ခံစားကြည့်နိုင်သည် ။

"ပေါကြွယ်နည်းနာ၊ ပညာရှိအား၊ နေသည့်ကြားမူ၊ မြေခြားဝေးစွာ၊ ထိုရပ်မှာ သို့၊ ရှာ၍ ရောက် အောင်၊ မြားမြောင်သုတ၊ ဆည်းပူးကြလော့ " ဟူ၍ လောကနီတိက ဆိုမိန့်ခဲ့သည် ။ ပညာရဖို့ အရေး ဆိုလျှင် ဝေးလံ

လှသည့်အရပ်သို့ပင် သွားရောက်၍ ပညာဆည်းပူးရန် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ရှေးခေတ်က ဖာဟီယန်ဘုန်းတော်ကြီးလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် ဤအတိုင်း ကျင့်ကြံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

"ပညာ" ဟူသောအရာတွင် "သုတ"လည်း ပါဝင်နေလေရာ အထက်တွင် ကောက်နုတ်ခဲ့သည့် လောကနီတိက "မြားမြောင်သုတ၊ ဆည်းပူးကြလော့" ဟူ၍ တိုက်တွန်းထားသည် နှင့်အညီ "ရှေး တရုတ်ပြည်မှ အရဟတ်များ ၊ တရားတော်တည်နေခြင်း မှတ်တမ်းကျမ်း၊ ကွမ်ယင်ဒေဝီ" ဟူသည် တို့ ကား စာဖတ်သူများ အဖို့ အဖိုးတန် "သုတ"များကို ပေးနှင်းနေပေသည်။ ။

ခေတ်သည် ဆန်းသစ်တိုးတက်နေသည်။ ။

သို့ဖြစ်ရာ ပညာတို့ ကို ဝေးလံသောအရပ်တို့ သို့ သွားရောက်၍ ဆည်းပူးသောအလုပ်ကို လူတိုင်းလုပ်စရာ မလိုတော့ချေ။ သိပြီး၊ တတ်ပြီး၊ နားလည်ပြီးသူများက ရေးသားဖော်ပြကြ၏။ ယင်းသို့ ရေးသားထားချက်များကိုထုတ်ဝေသူများက စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေ လိုက်လေရာ ပညာသုတများ သည် လိုချင်နေသူ၏ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာကြတော့သည်။ ။ ဤသည် အတွက်ကြောင့်လည်း ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေသော ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်အား ကျေးဇူးတင်ရမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

သီးခြားကျမ်းကြီးအဖြစ် ထွက်ပေါ်ခဲ့သော တောက်ကို တိုတိုနှင့် အဘော်မိမိ သိရှိနိုင်သော ဆောင်းပါးကလေးများ ဖြင့် တင်ဆက်ထားဘိသကဲ့သို့ပင် တကယ်တမ်း အပြည့်အစုံ ရေးသားလျှင် သီးခြားကျမ်းပြီးဖြစ်မှ ပြည့်စုံပါလေသော "ကွမ်ယင်ဒေဝီ" နတ်မိမယ်ကို ဤစာအုပ်တွင် တိုတိုနှင့် လိုရင်းဖော်ပြထား၏။

ကွမ်ယင်၏ ဖြစ်စဉ်မှာ မျိုးစုံလှသည်။ ။ ကွမ်ယင်သည် ဒေသန္တရနတ်

သမီးလော၊ မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာမှ "အဝ လောကီတေ ရွှရ" ဗောဓိသတ်လော။ မည်သူကမှ ပြတ်ပြတ်သားသား မဆုံးဖြတ် နိုင်ပါ။ သို့သော် ... ယနေ့အဖို့ တွင် ကုန်းနေလူသားများ သာမက ရေကြောင်းသွား ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက်ပင် အန္တရာယ်ကင်းစေသည် ဟု ယူဆလာသူ များ ပြား လာပြီဖြစ်ရာ ကွမ်ယင်ဒေဝီကို တစေ့တစောင်း လေ့လာ ရခြင်းသည် လည်း လျော်ကန်သင့်မြတ်လှကြောင်း ဖော်ပြ၍ အမှာ စကားကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ရပါတော့ သည် ။

တောက်နှင့်အညီ နေထိုင်ရေး
အပိုင်း(၁)

တောက်တယ်ကျင်းသည် ရှေးက တောင်ခေါင်းလိုဏ်ဂူ
များ တွင် ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် သီတင်းသုံးနေတော်မူ
ခဲ့ကြသည် ပညာရှင်ကြီးများ ၏ အဆုံးအမ ကဗျာများကို
စုစည်းထားခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။

အားလုံးကို ဟင်းလင်းပြုလုပ်ထားလိုက်ပါ။
အေးချမ်း ငြိမ်သက်မှုသည် ရှိနေပါစေ။
ထိုအခါ အရာရာသည် လှုပ်ရှားပြီး တက်တုံ့ သက်တုံနှင့်
မူလသို့ ပြန်သည် ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ။
စွင့်စွင့်ကားကား ထွန်းကား လာပြီးသည့်နောက် မူလသို့
ပြန်ကြလေတော့သည် ။ ဤကား သဘာဝတည်း။
မူလသို့ ပြန်ခြင်းသည် အေးငြိမ်းခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်းသို့

တောက်နှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်းကား ထာဝရပင်တည်း။

ကိုယ်ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေဆုံးပါစေ။

တောက်ကား ရှိနေမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

ဤကား ‘တောက်တယ်ကျင်း’ ဟူသော ရှေးဟောင်းတရုတ်ကျမ်းကြီး၏ လှပပြီး ခြုံငုံထား ပါသော ကဗျာပုဒ်ရေ များ အနက်မှ တစ်ပုဒ်ပင် ဖြစ်တော့သည် ။

ဘဝလမ်းညွှန်အဖြစ် လက်ခံထားကြသော ဤကျမ်းကြီးကို လွန်ခဲ့သော ရာစုနှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့် ငါးခုလောက် ရေးသားထားခဲ့သည် မှန်သော်လည်း ယခုခေတ်လူသားများ သည် ရှေးခေတ်က လူသားများ ထက် ဤကျမ်းကို ပို၍ အလေးအမြတ် ထားကြကုန်၏။ ‘တောက်’ ဟူသည် ‘လမ်းစဉ်’ ‘လမ်းတော်’ ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ‘တယ်’သည် ‘ကောင်းသော အရည်အသွေး၊ ကျင့်စဉ်’ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ‘ကျင်း’ကား မြန်မာစကား ‘ကျမ်း’ နှင့် သဘောချင်းတူညီ၏။ တရုတ်ပြည်မှ ‘တောက်ဘာသာ’ (ဝါ) ‘တောက် အယူဝါဒ’သည် ဤကျမ်းတွင် မြစ်ဖျားခံလေသည် ။

ယနေ့တွင် လည်း ခေတ်သစ်ဘဝ၏ ရုန်းကန်ရမှုများ ၊ ဒဏ်များမှ လွတ်မြောက်ရေးကို ရှာဖွေကြ သူများအား တောက်တယ်ကျင်းက အရာဝတ္ထုများ ၏ တကယ့်သဘာဝကို နားလည်နိုင်ရေးအတွက် လမ်းထွင်ပေး၏။ ယနေ့ လူသားတို့ သည် ဤလမ်းအားဖြင့် ဘဝကို ရင်ဆိုင်နိုင်ကြလေတော့သည် ။

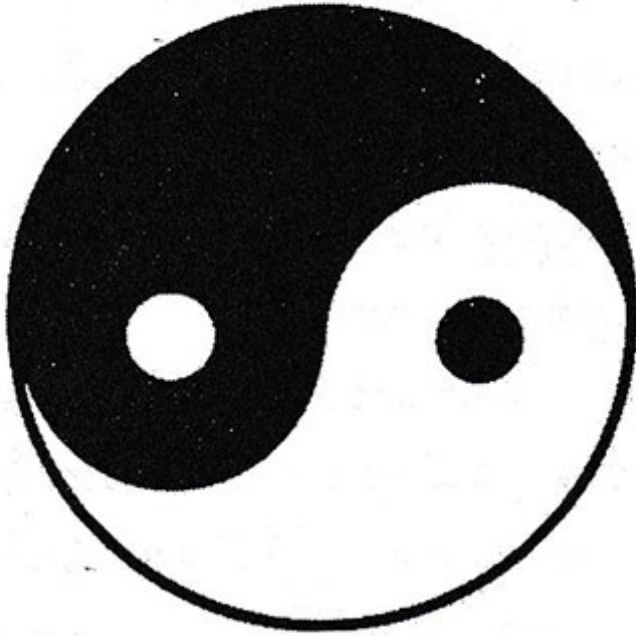
တောက်တယ်ကျင်းကို ရှေးဟောင်း တရုတ်ပညာရှိကြီး လောက်နု

ရေးသားခဲ့သည် ဟု ဆိုသည် ။ သို့သော်အချို့ကမူ လောက်နုဟူသော တရုတ်ဘာသာစကားသည် အဘိုးကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၍ မရေမရာ နိုင်သလိုပင်။ လူပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်လည်း လောက်နုသည် တကယ်မရှိခဲ့။ တောက်တယ်ကျင်းသည် ရှေးက တောင်ခေါင်းလိုဏ်ဂူများ တွင် ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် သီတင်းသုံး နေတော်မူခဲ့ကြသည့် ပညာရှင်ကြီး များ ၏ အဆုံးအမကဗျာများကို စုစည်းထားခြင်းသာ ဖြစ်သည် ဟု ယူဆကြ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လောက်နုသည် တကယ်ရှိခဲ့သည် ဆိုလျှင်ကား ဘီစီခြောက်ရာစု နှစ်လောက် ဆီက ကွန်ဖြူးရှပ်ခေါ် ကွန်ဖူးနုနှင့် ခေတ်ပြိုင်အဖြစ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သူဖြစ်ရပေမည်။ ရှေးဟောင်း တရုတ်ကျမ်းများ ထဲတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့သည် ဟူသော အကိုးအကားများ ရှိသော်လည်း ထိုကျမ်းများမှ အပ အခြားသော ခိုင်လုံသည့် အထောက်အထားများ မရှိချေ။

ကျမ်းစကားအရ ဆိုသော် လောက်နုသည် ဘဝသက်တမ်း ကုန်ဆုံးခါနီးလောက်တွင် ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို တွေ့ရှိနားလည်လာရသည် ဆို၏။ သို့ရာတွင် ဘဝ၏ သစ္စာကို စကားလုံးများ ဖြင့် ဖော်ထုတ် ညွှန်းဆို၍ မပြနိုင်သည် ကို သိသဖြင့် သူသည် သူတွေ့ရသော လမ်းစဉ်တော်နှင့် ကျင့်ကြံမှုစွမ်းအားတို့ ကို စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ဖွဲ့ပြုလုပ်ရန် စိတ်မထက်သန်ခဲ့ချေ။

သို့ဖြင့် သူတွေ့ရှိသော ပညာကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ သေရွာသို့ လိုက်တော့မည်ဟု ရည်စူးထားသော် လည်း သေခါနီးတွင် အများက ဖြားယောင် တောင်းပန်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် သူသည် ဘဝ၏ သစ္စာတရားကို အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစား၍ ရေးသားလေတော့သည် ။ ဤသည် ၏ ရလဒ်ကား တောက်တယ်ကျင်းတည်း။

တောက်ဝါဒီတို့၏ အလုံးစုံညီညွတ်မှု
သရုပ်သင်္ကေတဖြစ်သော ယင် နှင့် ယန်း

ဤဖြစ်စဉ် မှန် မမှန်သည် တကယ်တော့ အရေးမကြီးပါ။ တောက်
တယ်ကျင်း၏ နက်ရှိုင်း၍ မှတ်သားလောက်ဖွယ်ဖြစ်သော
ကဗျာစာပိုဒ်များ သည် ကြီးမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ လုပ်ငန်းဖြစ်သည် ကို
ကား သက်သေခံလျက်ရှိပေ၏။

ဒါဖြင့် ‘လမ်းစဉ်တော် ခေါ်တောက်’ဆိုသည် မှာ ဘာလဲ။

ဤစကားလုံးကို

လောက်ဇူက

‘စကြဝဠာ’၏

တိကျပြည့်စုံသော်လည်း နားလည်သိမြင်ရ ခက်လွန်းလှသော လုပ်ဆောင်မှုများ နှင့် လူတို့ သည် မည်သို့မည်ပုံထိုလုပ်ဆောင်မှုများ နှင့်အညီ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ကြရမည့်နည်းလမ်း'ဟူသော အနက်သဘောဖြင့် သုံးစွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့တိုင် အောင် မိမိ၏ သဘောပေါက်ချက်ကို သူတစ်ပါးသို့ လက်ဆင့်ကမ်းရာတွင် မူ အလွန်ပင် မလွယ်လှရုံမက မဖြစ်နိုင်သလောက် နီးနီးပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ 'သိသူများကား မပြောကြချေ၊ ပြောသူများကား မသိကြချေ' ဟူ၍ လောက်ဇူက မိန့်ဆိုခဲ့၏။

သို့ရာတွင် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ဆုံးရှုံးမှုတော့ မဖြစ်ခဲ့ပါ။ လောကသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ခဲ့ပါ။ လှပသောအာရုံနိမိတ် ရုပ်ပုံလွှာများအားဖြင့် ပညာရှိကြီးသည် နားလည်နိုင်စွမ်းရှိသူများ အဖို့ လမ်းစဉ် တော်၏ သဘောသဘာဝကို မြင်နိုင်စေရန် ပြသနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ။

တောက်တယ်ကျင်း၏ ဆိုလိုချက်ကို များစွာသော အခြေခံသဘောတရားများ နှင့် အယူအဆများ အားဖြင့် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့သည်။ ။ ဆင့်သွယ်ပေးခဲ့သည်။ ။ ယင်းသို့သော အခြေခံသဘောတရားများ အနက် အရေးကြီးသည် များကား အပြန်ဖြစ်သော အကျိုးတရားနိယာမ၊ မလှုပ်ရှားခြင်းဖြင့်လှုပ်ရှားသော အယူ အဆ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်များ ၏ ပေါင်းစပ်နေမှုကို ဖော်ပြသောယင်-ယန်း သီဝရီ၊ ရေ၏ သဘာဝ၊ အရုပ်မထုရသေးသည့် အရိုင်းတုံးဟူသော သဘောတရားများ ပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ။

အပြန်ဖြစ်သော အကျိုးတရားနိယာမက လူသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုပိုင်ဆိုင်ရရှိရန် ပြင်းထန်စွာ ကြိုးစားလေလေ လုပ်ငန်းသည် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့လာသယောင် ဖြစ်လာရ၏ ဟူသော သဘောကို ညွှန်းပြ၏။ ဝီရိယလွန်သော ဥဒ္ဓစ္စဖြစ်ရခြင်းမျိုးတည်း။ ရေကူးသမားတစ်ယောက်သ

ည် စိတ်အေး လက်အေးနှင့်ဆိုလျှင် သူ့ကိုယ်သူ ကယ်နိုင်မည်ဖြစ်သော်
လည်း အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေခိုက်တွင် ဆိုလျှင် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ မ
ကယ်နိုင်တော့ပါ။ ညာသံမြင့်၍ သီဆိုရန်ကြိုးစားသော အဆိုတော်သည်
ဆို၍ မရ တတ်ချေ။ သူသည် ညာသံမြင့်ဆိုမှုကို သဘာဝကျကျသင်ယူ
လေ့ကျင့်လာမှ ဆို၍ ရမည် ဖြစ်၏။ သင်သည် ရေပေါ်တွင် ပေါ်နေစေရ
န် နင်းကန်ကြိုးစားလျှင် မြုပ်သွားမည်။
စိတ်ကိုဖြေလျှော့လိုက်သောအခါတွင် အလိုအလျောက် ပေါလောပေါ်
လာရသည် ။ ဝိညာဉ်ဝါဒီများ ၏ စကားဖြင့်ဆိုရသော် ‘ဝိညာဉ်ကို ရယူပို
င် ဆိုင်ရန် ကြိုးစားသူသည် ဝိညာဉ်ကို လက်လွှတ်ရမည်သာ ဖြစ်၏’ ဟု
ဆိုရပေတော့မည်။ ။

အထက်ပါ ဥပမာများ ၏ ဆိုလိုချက်မှာ လူတို့ သည် သူတို့လိုချင်ရာ
ကို ရယူနိုင်စွမ်းမရှိဟူ၍ ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ ရယူပုံနည်းလမ်း လွဲနေခြ
င်းကိုသာလျှင် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါ၏။ သူတို့ ပြုလုပ်ရန် ကြိုးစားနေခြင်း၏
သဘောသဘာဝ အစစ်အမှန်ကို နားမလည်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည် ။
တောက်ဝါဒီ (ဝါ)တောက်ဘာသာဝင်ကား အရာရာ၏ စစ်မှန်သော သ
ဘောသဘာဝကိုနားလည်ရန် ကြိုးစားနေသူ ဖြစ်ပြီး ထိုအရာများ နှင့် မိ
မိတို့ မည်သို့မည်ပုံ ဆက်နွှယ်နေသည် ကိုလည်း သိရန် ကြိုးစားနေသူဖြစ်
ပေ သည် ။

ယနေ့ လူသားများ သည် တောက်နှင့်ဆန့်ကျင်သလို ဖြစ်နေ၏။ သူ
တို့ သည် စွမ်းအားကို နားလည် ရန်မကြိုးစားဘဲ စွမ်းအား၏ အဖြေကို
သာရှာနေကြ၏။ ဤကား ယနေ့ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ည
မ်းမှု၏ တရားခံဖြစ်တော့သည် ။ ဥပမာအားဖြင့်ဖော်ပြရလျှင် ရှေးက ဆ
ပ်ပြာများ တွင် တိရစ္ဆာန် အဆီများ ၊ အရောင်တင်ကျောက်မှုန့် စသည့်
ချေးညော်တို့ ကို စားသွားစေသည့် အရာဝတ္ထုများ သာ ပါဝင်၏။ ယနေ့

ဆပ်ပြာများ တွင် ကား စွမ်းအားပြင်းသည့် နီဇီဝ ဓာတ်ပေါင်းပစ္စည်းများ ပါဝင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ဆပ်ပြာမြွှပ်များ သည် လက်လက်ထ နေ၏။ သို့သော် ပြန်မှ ထွက်သွားသော ထိုဆပ်ပြာ ရည်များ သည် ဘာ ကိုဖြစ်စေပါသနည်း။ ခေတ်မီသိပ္ပံပညာက ဓာတုဗေဒနည်းများ ဖြင့် ဆေးဝါးများကို ဖော်စပ်၏။ ဤဆေးဝါးများ သည် ကုသချင်သော ရောဂါကို ပျောက်စေသော်လည်း ဘေးဘီသို့စဉ်ထွက် သော ဓားချက်ကဲ့ သို့ အခြားသောစဉ်ထွက် ရှုချက်များကို တီထွင်သူပင် သတိမပြုမီနိုင်ချေ ။ တောက်ဝါဒီ များကား ယင်းသို့သော စဉ်ထွက်ရှုချက်များ မဖြစ်ပေါ်စေ ဘဲ ထိရောက်မှုကိုပေးနိုင်စွမ်းရှိသည့် ဆေးများ ကို ဆေးဖက်ဝင်နွယ်မြ က်သစ်ပင်များ နှင့် အခြားသော သဘာဝဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဖြင့် ဖော်စပ် သည့် သဘော ပင် ဖြစ်၏။ တရုတ်ပြည်၏ ပရဆေးများ ဖြင့် ဖော်စပ် သောဆေးဝါးများ ၊ လူ့ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းပုံကို ထူးခြား စွာ နားလည်မှုမှ ပေါက်ဖွားလာသော ဓာတ်အပ်စိုက်ပညာ၊ ဤသည် တို့ ကား သမိုင်းတ စ်လျှောက်တွင် တောက်ဝါဒ အတွေးအခေါ်များ ၏ အရှိန်ဩဇာသက် ရောက်မှုဖြင့် ပေါက်ဖွားလာရခြင်းများ ဖြစ်ပေ၏။

အနောက်တိုင်းသားများ သည် သိပ္ပံနည်းကို အသေကိုင်၍ အသိပ ညာ၊ အတတ်ပညာကို အမျိုး အစားခွဲချင်ကြသည် ။ အစိတ်စိတ်အပိုင်းပို င်း ခွဲခြားပစ်ချင်ကြသည် ။ နေရာတကာကို ဤနည်းဖြင့် ချဉ်းကပ်ကြ၏ ။ တောက်ပညာကို အခန်းခန်း ခွဲခြားပစ်ရန် ကြိုးစားခြင်းကား ရေကိုအ လုပ်လုပ်ရန် ကြိုးစားသည် နှင့် တူချေတော့သည် ။ အဘယ့်ကြောင့် ဆို သော် အားလုံးသော အရာဝတ္ထုများကို အဆင့်ခွဲပုံ များမှာ မမှန်ကန်နိုင်၊ မပြည့်စုံနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဥပဒေစည်းကမ်းတိုင်းတွင် ခြွင်းချက် ရှိ၏။ တောက်ဝါဒီ၏ ပြဿနာရှင်းပုံမှာ လွယ်ကူလှသည် ။ စည်းကမ်းမ လုပ်နှင့်၊ ထိုအခါခြွင်းချက်များ ရှိမည်မဟုတ်။ ဥပဒေ မလုပ်နှင့်၊ ထိုအခါ

ချိုးဖောက်သူများ ရှိမည်မဟုတ်။ အရာဝတ္ထုများ ၏ သဘာဝအမှန်ကို သိနားလည်ပါ။ ထိုအခါ နောက်ထပ်သိဖွယ်ရာ ဘာမျှမရှိတော့ပါ။

နည်း၍ အလျော့ပေးမှုသည် ဘဝ၏ နည်းခံတပည့် ဖြစ်သည်။

တောက်ဝါဒက အလေးအနက်ထားခြင်းကား မှားယွင်းသောအချိန်တွင် သို့မဟုတ် မှားယွင်းသော နည်းလမ်းဖြင့် ကြိုးစားခြင်းကား မှားယွင်းသောရလဒ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည် ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည် ။ ဝက်သစ်ချပင်ကြီးသည် မည်မျှပင် ကြီးမားသောအားအင်ရှိစေကာမူ လေပြင်းမုန်တိုင်း ကျရောက်သော အခါ အမြစ်မှ ကျွတ်၍ လဲကျနိုင်သည် ။ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော ကျူပင်သည် ကား လေပြင်းတွင် ယိမ်းနွဲ့၍ ရှင်ကျန်နေရစ်နိုင်သည် ။ ဤသို့ပင် တောက်တယ်ကျင်းက ဆိုမိန့်၏။

‘ပြည့်ဝစွာအာရုံစိုက်ပြီး အလိုက်သင့် ပျော့ပျောင်းကာ မွေးကင်းစက
လေးငယ်ကဲ့သို့ နေပါလော့’

နွယ်ပူနှင့် အာပေဌာပူတို့က မာကျောပူနှင့် အာသန်ပူတို့ကို အောင်နိုင်၏။

ကလေးငယ်သည် အရာရာကို ပြည့်ဝစွာ အာရုံထားရှိသည်။ ဘဝရ
င့်လာလျှင် ရရှိလာသည့် လူမှုရေးလောကဝတ်တွေကြောင့် သူ၏ အာရုံ
များ သည် မှုန်ဝါးမနေသေးပါ။ ။

အကယ်၍ သာ လူတို့ သည် တတ်နိုင်သလောက် ကလေးငယ်ကဲ့သို့
သဘာဝအတိုင်း နေနေနိုင်ပါ လျှင် အာရုံကို အမှန်အတိုင်းသိမြင်ခံစားမှု
ကို ရရှိနေမည်သာ ဖြစ်၏။ ယခုမူ လူမှုရေး လောကဝတ်များက
အာရုံများကိုမှုန်ဝါးဝေခွဲပြီ ဖြစ်လေရာ အမှန်အတိုင်း သိမြင်ခံစားမှုမှာ မ
သိစိတ်မနောထဲတွင် သာ ဝပ်၍ နစ်မြုပ်ကျန်နေရပေတော့သည်။ ။

တောက်တယ်ကျင်းသည် စကားလုံးလွယ်လွယ်ကလေးတွေကိုသာ
ပြော၏။ သို့သော် သူထိတွေ့ ကိုင်တွယ်နေသော အကြောင်းအရာကား
လေးနက်ခက်ခဲ၍ လျှို့ဝှက်တိမ်မြုပ်လှချေ၏ တကား။
